

روایت میدانی از بحران دفن پسماند در مازندران

زمین کم، زباله زیاد

سمانه اسلامی ورکی | سردبیر نهضت شمال

ساعت هفت صبح، جاده‌ای فرعی را به سمت جنگل‌های اطراف بابل می‌پچیم. هوای خنک و مه‌آلود صبحگاهی، پر از بوی خاک و برگ خیس است. اما هرچه جلوتر می‌رویم، بوی آشنا و ناخوشایندی خودش را به ما تحمیل می‌کند؛ بوی تعفن زباله، پیش از آن که محل را ببینیم، به مشام می‌رسد.

کنار جاده، کامیون‌های زباله پکی‌پکی وارد محوطه می‌شوند و تلی از کیسه‌ها و پسماندها را بر روی زمینی خیس و لیز خالی می‌کنند. زمین، نه حصار مشخصی دارد و نه لایه‌ای ایزوله که شیرابه را مهار کند. درست وسط طبیعت سبز شمال، زخمی بزرگ دهان باز کرده است.

زخمی که سال‌هاست باز مانده

مشکل پسماند در مازندران تازه نیست. اهالی این استان سال‌هاست با آن زندگی می‌کنند. از آمل تا رامسر، در مسیر هر رودخانه یا جاده جنگلی، نقطه‌ای را می‌توان یافت که زباله‌ها انباشته شده و شیرابه سیاه و غلیظ در دل خاک فرو می‌رود.

پیرومردی که در روستای نزدیک محل دفن زندگی می‌کند، می‌گوید: وقتی باد می‌آید، بوی زباله همه جا را می‌گیرد. زمین‌های کشاورزی ما پایین‌تر از محل دفن است. سال‌هاست می‌گویند این شیرابه‌ها به آب شرب و شالیزارها می‌رسد. ما هم نگرانیم، ولی چاره‌ای نداریم.»

تازه‌ترین تحقیق دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، پرده از واقعیتی سخت برمی‌دارد: تنها ۲ درصد مساحت مازندران شرایط بهینه برای دفن بهداشتی زباله را دارد. این یعنی از ۲۳ هزار و ۷۵۶ کیلومتر مربع مساحت استان، فقط ۲۸۱ کیلومتر مربع را می‌توان بدون آسیب جدی به محیط‌زیست برای دفن استفاده کرد.

دکتر یاسمن امیرسلیمانی، یکی از مجریان تحقیق، به ما می‌گوید: در این مطالعه از سامانه GIS و مدل AHP استفاده کردیم. معیارها بسیار سخت‌گیرانه انتخاب شدند؛ از فاصله تا منابع آبی و جنگل‌ها گرفته تا شیب زمین و خطرات زمین‌شناسی. نتیجه این شد که بخش عظیمی از استان برای دفن، ممنوعه است.»

چرا زمین مناسب این قدر کم است؟

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه تعیین تکلیف ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۸۰۱۲۰۰۲۶۸۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شفت تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای رضا شه وردی فرزند محمدرضا شماره شناسنامه ۴ صادره از قومن در ششدانگ یک قطعه زمین مشجر با بنای احداثی مساحت ۴۳۵ متر مربع دارای کاربری کشاورزی و زراعی باغات و مسکونی.
میباشد به شماره پلاک ثبتی فرعی ۳۸۸ مجزی شده از پلاک ۱۲۷ واقع در قریه لیوندان شفت سنگ اصلی ۸ بخش ۲۱ گیلان خریداری از مالکیت رسمی علیجان محمدی لیوندانی گردیده است.
لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.
بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض و یا عدم ارائه گواهی تقدیم دادخواست وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد .

۱۴۰۴م الف – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شفت – نعمت ذوقی

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۰۵

مازندران یک استان جنگلی، کوهستانی و پرآب است. در نگاه اول شاید به نظر برسد که زمین زیاد دارد. اما وقتی معیارهای زیست محیطی را اعمال کنیم، تصویر تغییر می‌کند: نزدیکی به رودخانه‌ها و دریا؛ دفن زباله در چنین مناطق، خطر آلودگی آب را چند برابر می‌کند. وجود مناطق حفاظت‌شده: حدود ۴۰ درصد استان جزو عرصه‌های طبیعی حساس است. شیب تند کوهستان‌ها: احتمال رانش و نفوذ شیرابه بالا می‌رود. تراکم جمعیت: فاصله ایمن از مناطق مسکونی در بسیاری از نقاط ممکن نیست.

برای گردشگری که به شمال سفر می‌کند، شاید زباله فقط یک صحنه ناخوشایند در مسیر باشد، اما برای مردم محلی، قصه هر روز است. خانمی که خانه‌اش در چندصد متری یک سایت دفن است، می‌گوید: تابستان که هوا گرم می‌شود، پنجره را هم نمی‌توانیم باز کنیم. حشرات، سگ‌های ولگرد و حتی گرازها به محل زباله

می‌آیند. بچه‌ها را از بازی در حیاط می‌ترسانیم.» این صحنه‌ها، همان چهره پنهان بحران است؛ جایی که زندگی روزمره با آلودگی و بوی بد گره خورده و هیچ افقی برای بهبود سریع دیده نمی‌شود.

سیاست‌های نیمه‌کاره

در سال‌های گذشته، طرح‌های مختلفی برای حل این معضل اجرا شد. از نیروگاه زباله‌سوز نوشهر تا کارخانه کمپوست تنکابن. اما بیشتر این پروژه‌ها یا به مشکل مالی و فنی خوردند یا تنها بخشی از ظرفیت‌شان فعال شد.

تنها مورد نسبتاً موفق، سایت انجیل‌سی بابل است که با حکم دادگاه و پیگیری فعالان محیط‌زیست تعطیل شد. با این حال، بسیاری از شهرها هنوز به محل‌های دفن غیراستاندارد وابسته‌اند.

یک کارشناس محیط‌زیست در ساری می‌گوید: بزرگ‌ترین مشکل، مدیریت جزیره‌ای

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۲۲۰۴۰۰۳۱۸۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۲ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی رودبار تصرفات فرحناز فردی امامزاده هاشمی فرزند جلال مورد تایید قرار گرفت

۱- ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۳۰۵/۵۴ متر مربع متر مربع به شماره پلاک فرعی ۳۳۷ مجزی از پلاک ۱۰ سنگ اصلی ۴۲ واقع در گاوخس بخش ۱۸ گیلان از مالکیت آقاخان افتخاری شیرکوهی و غیره به آدرس شهرستان رودبار – گاوخس محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم،اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۱۱۲۲م الف – رئیس ثبت اسناد و املاک رودبار – انوش اکبری

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۲۷

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۲۱

بحران زباله در مازندران، فقط

مسئله‌ای محیط‌زیستی

نیست؛ تهدیدی برای

سلامت، کشاورزی، گردشگری

و آینده این استان است.

به قول یکی از فعالان

محیط‌زیست نو شهر:

طبیعت مازندران، پیکر

نحیفی دارد که هر روز زخمی

تازه می‌خورد. زباله یکی از

عمیق‌ترین این زخم‌هاست.

اگر درمان را به تعویق

ببندازیم، شاید دیگر فرصتی

برای التیام باقی نماند.»

است. هر شهرستان برای خودش تصمیم می‌گیرد و بودجه‌ها پراکنده می‌شود. تا زمانی که مدیریت یکپارچه استانی برای پسماند نداشته باشیم، وضعیت همین خواهد بود.»

شیرابه‌های زباله، ترکیبی از فلزات سنگین، مواد شیمیایی و عوامل بیماری‌زا هستند. وقتی این مایع سیاه به آب‌های زیرزمینی برسد، تصفیه آن تقریباً ناممکن است. این یعنی خطر مستقیم برای سلامت مردم و کشاورزی منطقه.

طبق آمار رسمی، بخشی از محصولات کشاورزی مازندران در زمین‌هایی کشت می‌شود که احتمال آلودگی آن‌ها به دلیل مجاورت با محل‌های دفن وجود دارد. اما نبود آزمایش‌های دوره‌ای و شفافیت داده‌ها، نگرانی‌ها را بیشتر می‌کند.

گردشگری و تصویر شمال

اقتصاد مازندران به گردشگری وابسته است. اما حضور تپه‌های زباله در مسیرهای ساحلی و جنگلی، تضادی آزاردهنده با تصویر «بهشت ایران» ایجاد کرده است. مسافری از اصفهان که برای تعطیلات به نور آمده بود، می‌گوید: شمال برای ما همیشه یعنی هوای تازه و طبیعت بکر. ولی وقتی بوی زباله از چند کیلومتر دورتر می‌آید، آدم ناامید می‌شود.»

راهکارهایی که روی کاغذ مانده‌اند

پژوهش دانشگاه نوشیروانی، بر چند راهکار کلیدی تاکید دارد: کاهش تولید زباله از طریق آموزش و سیاست‌های تشویقی. سرمایه‌گذاری در بازیافت و تفکیک از مبدأ. استفاده از فناوری‌های انرژی از زباله برای کاهش حجم دفنی. انتخاب محل دفن به صورت استانی، نه شهرستانی. نظارت سخت‌گیرانه بر سایت‌های موجود. با این حال، اجرای این پیشنهادها نیازمند اراده سیاسی، بودجه پایدار و مشارکت مردمی است؛ سه عاملی که تاکنون در کنار هم قرار نگرفته‌اند. اگر امروز برای تغییر مسیر مدیریت پسماند اقدام نشود، فردا حتی همین ۲ درصد زمین مناسب هم با توسعه بی‌برنامه و آلودگی از دست خواهد رفت.

بحران زباله در مازندران، فقط مسئله‌ای محیط‌زیستی نیست؛ تهدیدی برای سلامت، کشاورزی، گردشگری و آینده این استان است.

به قول یکی از فعالان محیط‌زیست نوشهر:

طبیعت مازندران، پیکر نحیفی دارد که هر روز زخمی تازه می‌خورد. زباله یکی از عمیق‌ترین این زخم‌هاست. اگر درمان را به تعویق ببندازیم، شاید دیگر فرصتی برای التیام باقی نماند.»

آگهی فقدان سند مالکیت ۸۲۷-۰۸۴۰ ه ۹۹

آقای پرویز کیهانی با ارائه ۲ برگ فرم استشهاده مصدق دفترخانه ۳۱۹ چالوس و اقرار نامه شماره مورخه ۱۴۰۴/۰۵/۰۵ تنظیمی دفترخانه ۳۱۹ چالوس تقاضای صدور سند مالکیت المثنی ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی بمساحت ۳۳۰ متر مربع بشماره پلاک ۲۹۲۴ فرعی از: ۴۰ اصلی قریه دارکلا بخش یک قشلاقی کلارستاق چالوس و به شماره چاپی ۸۴۰۰۸۴۰ ه ۹۹ و شماره دفتر الکترونیکی ۵۷۵۹-۱۵۰۰۳۱۰۰۱۴۰۰۲۰ که بنام ایشان سند مالکیت صادر و سند اولیه مرقوم در اثر جابجایی مفقود گردیده است و همچنین پلاک مذکور در بازداشت می باشد را نموده است لذا مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ اصلاحی آئین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی میگردد تا چنانچه شخص یا اشخاصی مدعی انجام معامله و یا وجود سند مالکیت نزد خود می باشند میتوانند از تاریخ انتشار آگهی ظرف ده روز مدارک اعتراضی خود را به این اداره تسلیم و رسید دریافت دارند بدیهی است که پس از انقضای مهلت قانونی و عدم وصول اعتراض سند مالکیت المثنی طبق مقررات صادر و

تسلیم خواهد شد. م الف ۱۹۸۰۳۳۸

رئیس ثبت اسناد و املاک چالوس محمود حسام محمودی نژاد

زندگینامه شهید

محمد نقاشی

اعلام کردند که نیروها می‌توانند به شهرستان‌های خود بازگردند. ایشان این زمان به شهر برای نظافت رفته بود اما ما شش نفر خودمان را آماده کرده بودیم و کیف‌هایمان را بستیم و منتظر ایشان ماندیم تا این که ایشان آمد و بچه‌ها منتظر آمده شدن ایشان بودند اما او سرگرم پهن نمودن لباس هایش بود من به طرف ایشان رفتم گفتم بیا برویم، در جواب گفت من نمی‌آیم من با تعجب گفتم: «همه‌ی گردان‌ها تسویه حساب نمودند، شما کجا می‌خواهید بمانید؟ بیا برویم بعد از ماه رمضان برمی‌گردیم.» باز پاسخ منفی داد و گفت: «قرار است از کسانی که می‌مانند یک گردان به نام گردان حمزه تشکیل دهند و من به آن جا می‌روم،

آخرین خداحافظی

بچه‌های دیگر هم آمدند اصرار کردند، ایشان نپذیرفت نهایتاً به تنهایی نزد ایشان رفتم و گفتم: شما امتحان آئین‌نامه داری، ماه رمضان هم هست با هم به شهرستان می‌رویم، روزه می‌گیریم شما هم گواهی‌نامه رانندگی را می‌گیرید و با هم برمی‌گردیم، اما ایشان با حالتی که به نظر می‌رسید اشک در چشمانش جمع شده است گفت: «عسکری! من نمی‌آیم.» این خداحافظی، از او آخرین خداحافظی بود و او به آرزویش رسید و چند روز بعد به مقام شهادت نائل آمد.

هم‌رزم شهید «محمد نقاش» می‌گوید: به طرف ایشان رفتم گفتم بیا برویم اما در جواب گفت من نمی‌آیم من با تعجب گفتم: «همه‌ی گردان‌ها تسویه حساب نمودند شما کجا می‌خواهید بمانید؟ بیا برویم بعد از ماه رمضان برمی‌گردیم.» باز پاسخ منفی داد و گفت: قرار است از کسانی که می‌مانند یک گردان به نام گردان حمزه تشکیل دهند و من به آن جا می‌روم.

شهید محمد نقاش بیست و پنجم دی ماه ۱۳۴۰، در شهرستان بهشهر به دنیا آمد. پدرش علی جان و مادرش صفورا نام داشت. تا پایان دوره راهنمایی درس خواند. ازدواج کرد. به عنوان بسیجی در جبهه حضور یافت. بیست و هشتم خرداد ۱۳۶۳، در پاسگاه زید بر اثر اصابت تیر مستقیم به سینه، شهید شد. مزار او در گلزار بهشت فاطمه بهشهر زادگاهش واقع است.

چگونگی تشکیل گردان حمزه

سید عسکری رضوی هم‌رزم شهید گفت: مدت‌ها بود که او را ندیده بودم شاید حدود ۷ سال بعد از انقلاب شده بود؛ روزی هنگام عزیمت به جبهه ایشان را پای مینی بوس مشاهده کردم و دیدم با حالتی متواضعانه درخواستی دارد، به من که داخل مینی بوس بودم گفتم: «من می‌توانم در جمع شما در جبهه باشم؟» بچه‌ها ایشان را با آغوش باز پذیرفتند و ما ۶ نفر شدیم ۷ نفر حدود سه ماه که در جبهه جنوب بودیم چند روزی مانده بود به ماه رمضان

مدیر مخابرات مازندران هشدار داد:

افزایش خسارت قطعی برق بر زیرساخت مخابرات مازندران

مدیر مخابرات مازندران با بیان این که، قطعی برق فقط به زیر ساخت یک مجموعه مخابراتی در این خطه از شمال ۵۰ میلیارد ریال خسارت زد، گفت: با توجه به افزایش نوبت های قطعی برق خسارت به زیرساخت های مخابراتی در حال افزایش است. به گزارش نهضت شمال سید مجتبی سیف الله پور در بابل اظهار کرد: تا کنون قطعی برق به زیر ساخت های مخابرات مازندران ده ها میلیارد ریال خسارت وارد کرد که همه تلاش ها بر آن است تا این فرایند کاهش یابد. وی گفت: با توجه به نشست های مشترکی که با برق منطقه ای برگزار شد برق رسانی به زیر ساخت های مخابرات با سیم جایگزین در دستور کار قرار دارد و به صورت آزمایشی در چند شهر آغاز شد.

مدیر مخابرات مازندران با اشاره به این مطلب که سیم های برق جایگزین در زمان قطع برق این خطه را برمی کنند، اظهار کرد: برق رسانی به مراکز پشتیبانی تاثیر گذار مخابرات با همکاری برق منطقه ای در حال پیگیری و انجام است.

سیف الله پور افزود: باتری های مورد استفاده در مخابرات مازندران باید ۲۴ ساعت شارژ باشند تا در زمان قطعی برق به مدت ۲ ساعت از آنها استفاده شود که این امر فرایند خدمت رسانی را با اختلال مواجه می کند. وی با بیان این که همه تلاش ها بر آن است تا شرکت مخابرات فناوری های نوین را برای ارائه خدمات مطلوب تر در این خطه از شمال توسعه دهد، ادامه داد: به دلیل رفع مشکل قطعی برق در این مجموعه ارائه خدمات برای تلفن ثابت و سیار به مراتب مطلوب تر می شود.

مدیر مخابرات مازندران تصریح کرد: سرقت های پی در پی سیم های مسی مخابرات به چالش دیگری برای مخابرات مازندران تبدیل شد، ادامه داد: همه تلاش ها بر آن است تا با گسترش فیبر نوری میزان سرقت ها و قطعی تلفن در شهرهای مختلف این خطه از شمال به صفر برسد.

سیف الله پور افزود: همکاران ما در مخابرات مازندران و همه شهرهای این استان باید به گونه ای خدمات رسانی کنند که شهروندان وقت خود را برای حضور در مخابرات منطقه مازندران هدر ندهند.

این مقام مسوول تصریح کرد: آموزش و افزایش مهارت برای نیروهای فنی مخابرات مازندران یکی از ضرورت های مهم محسوب می شود که اجرای این مهم از اولویت های مجموعه قرار دارد.

مدیر مخابرات مازندران ادامه داد: هر چند نصب پتل های خورشیدی و بهره مندی از انرژی تجدیدپذیر برای ساختمان مخابرات مازندران به زودی اجرایی می شود اما با توجه به هزینه های سنگین امکان گسترش این فناوری برای صدها دستگاه زیرساختی مخابرات این خطه از شمال امکان پذیر نیست. سیف الله پور افزود: همکاران ما در مخابرات مازندران و همه شهرهای این استان باید به گونه ای خدمات رسانی کنند که شهروندان وقت خود را برای حضور در مخابرات منطقه مازندران هدر ندهند.

مازندران، استانی با پیشینه هزارساله در فرهنگ و تمدن، امروز با وضعیتی مواجه است که مسئول ارشد فرهنگی اش آن را «زرد» و در آستانه «قرمز شدن» توصیف می کند. کمبود زیرساخت، بحران بودجه، بیمه نشدن خبرنگاران، گرانی کاغذ، و کم رنگ شدن هویت بومی، نشانه هایی از این وضعیت است. هشدار محمد محمدی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران، فقط یک گزارش اداری نیست؛ زنگ خطری ست برای آینده فرهنگی استانی که روزگاری در قلب تولیدات هنری ایران می تپید.

یکشنبه ۱۹ مرداد، باشگاه فرهنگیان ساری میزبان آیین تجلیل از خبرنگاران شهرستان ساری بود؛ برنامه ای که با هماهنگی علی بابایی کارنامی، نماینده مردم ساری و میاندورود برگزار شد. در این نشست، محمد محمدی بدون تعارف گفت: «وضعیت فرهنگی مازندران زرد است و اگر جدی گرفته نشود، قرمز خواهد شد.»

او با بیان اینکه مازندران قطب کشاورزی کشور است اما در فرهنگ و هنر جایگاه مطلوبی ندارد، به نقد صریح تولیدات سینمایی و تلویزیونی پرداخت: «نقش مازندرانی ها در این آثار یا بسیار کم رنگ است یا به شکلی سخیف و توهین آمیز

نشان داده می شود.»

این سخنان، بیش از یک گلایه، بازتابی از سال ها بی توجهی به تصویر فرهنگی مازندران در رسانه ملی و حتی در خود استان است. زیرساخت هایی که جا مانده اند

محمدی از تالار مرکزی ساری آغاز کرد: تالاری که باید قلب تپنده فعالیت های فرهنگی استان باشد، اما به گفته او، از نظر تجهیزات حتی از تالارهای استان های درجه سه هم عقب تر است. برای بازسازی آن ۲۸ میلیارد تومان درخواست شده، اما هنوز خبری از تحقق این بودجه نیست. کتابخانه مرکزی استان نیز نمادی از تأخیرهای طولانی مدت است. این پروژه که ۱۸ سال پیش کلید خورد، امسال و تنها با پیگیری های مستقیم استاندار موفق به جذب ۱۰۰ میلیارد تومان اعتبار شد. این «پیروزی دیرینگام» بیش از آن که مایه خوشحالی باشد، سندی بر انباشت کم کاری هاست. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران خطاب به صنایع بزرگ و انبوه سازان گفت: «مسئولیت اجتماعی تنها در ساخت مدرسه یا پروژه های بهداشتی خلاصه نمی شود؛ فرهنگ هم نیازمند سرمایه گذاری و حمایت است.» این درخواست، تلویحاً به یک واقعیت تلخ اشاره

دارد: سرمایه گذاری بخش خصوصی در فرهنگ مازندران به ندرت انجام می شود و همین امر باعث وابستگی مطلق پروژه های فرهنگی به بودجه های محدود دولتی شده است محمدی با صراحت اعلام کرد که از میان بیش از ۸۰۰ خبرنگار مازندران، تنها حدود ۱۵۰ نفر بیمه دارند و این در حالی ست که بیش از ۵۰۰ نفر دیگر تحت عنوان بیمه شده فرهنگ و هنر، در این بخش حضور ندارند. او خواستار حذف شروط سخت بیمه خبرنگاران شد تا فعالان واقعی این حوزه از حداقل های حمایتی برخوردار شوند.

اما مشکل فقط بیمه نیست؛ بحران کاغذ هم مانند سایه بر سر مطبوعات سنگینی می کند. نیاز سالانه روزنامه ها و هفته نامه های استان حدود ۱۰۰ تن است، اما شرکت «چوب و کاغذ مازندران» تنها ۳۵ تن را تأمین کرده است. این اختلاف، زنگ خطر توقف یا کاهش تیراژ مطبوعات را به صدا درآورده است.

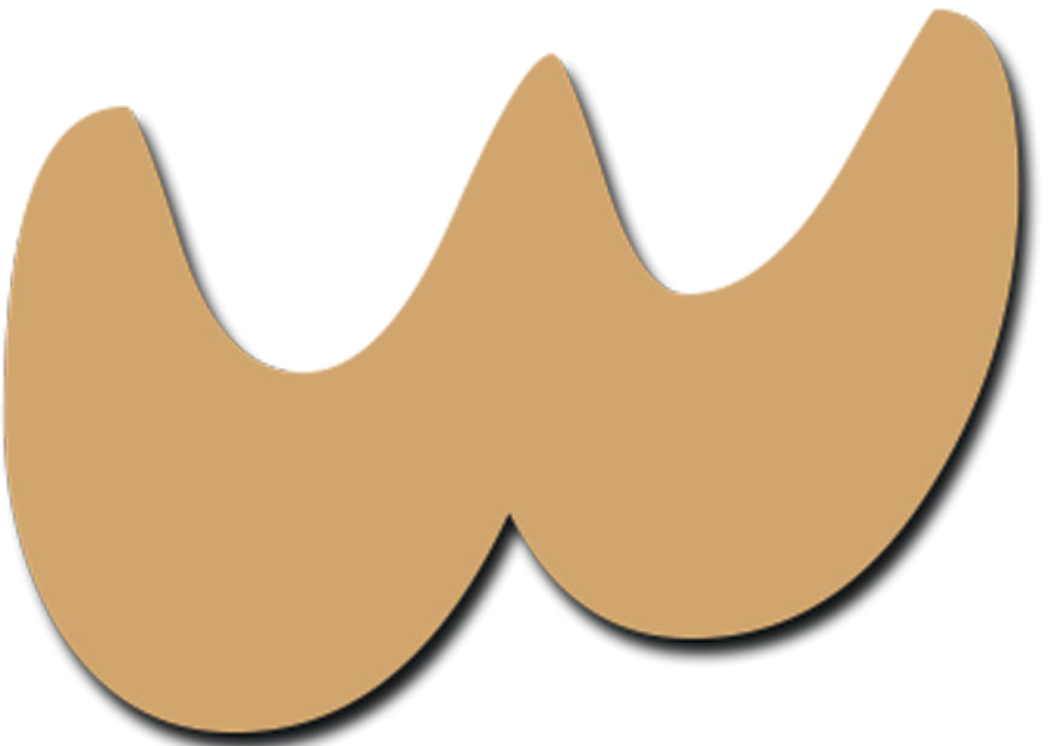
محمدی در بخش دیگری از سخنانش از «سریال های سخیف» با موضوع مازندران انتقاد کرد و گفت: «برای استان های دیگر سریال های فاخر ساخته می شود، اما برای مازندران، تصویری ناقص و توهین آمیز ارائه می دهند.»

او تأکید کرد که رسانه ها باید قوی ترین بازو برای ارتقای فرهنگ استان باشند و در این مسیر، حفظ زبان، آیین ها و میراث معنوی مازندران، یک ضرورت حیاتی است.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران با گرامی داشت یاد ۳۴۵ شهید رسانه ای کشور، به ۳۰ شهید رسانه ای استان و ۱۲ شهید رسانه ای جنگ دوازده روزه اشاره کرد و گفت: «این شهیدان نشان دادند که رسانه، صرفاً یک حرفه نیست، بلکه می تواند جبهه ای برای دفاع از حقیقت و هویت با شد.»

یکی از نکات کلیدی سخنان محمدی، انتقاد از «واکنشی بودن» مدیریت فرهنگ بود. او تأکید کرد که مدیران باید برنامه محور باشند، سهم استان را در عرصه فرهنگ حفظ کنند و از ظرفیت مسئولیت های اجتماعی برای پیشبرد اهداف فرهنگی بهره ببرند.

این رویکرد، اگر عملی شود، می تواند مازندران را از چراغ زرد به منطقه امن بازگرداند؛ اما اگر همچنان در مرحله شعار بماند، فاصله با خط قرمز کوتاه تر خواهد شد.

معلم کالا

اهدای خون اهدای زندگی